

Motion till riksdagen

1989/90:T617

av Nic Grönvall (m)

Den internationella sjöfarten

Under en lång följd av år har världen nödgats att acceptera att den internationella sjöfarten åstadkommer långtgående och djupa skador på miljön. Miljöskadorna har inte bara uppkommit genom de många fartygsolyckor som inträffat under senare år. Det kan här räcka med att peka på strandningen av Amoco Cadiz på Frankrikes atlantkust, grundstötningen utanför Alaskas kust och slutligen hotet om miljöskador på Afrikas västkust i följd av en fartygsolycka på en mycket gammal supertanker.

Säkerheten till sjöss är i stor utsträckning baserad på försäkringsbolagens krav om klassning av fartyg. Genom att sjöförsäkringsbolagen upprätthållit stränga klassningsregler har internationell regelskrivning till skydd mot sjöfartens risker kunnat undvikas. Av de nyligen timade sjöolyckorna synes framgå att detta säkerhetssystem inte längre fungerar tillfredsställande. Det torde därför krävas hårdare internationella regler för att reglera de risker som alltid är förenade med internationell sjöfart.

Även i inre farvatten påverkas miljön av sjöfarten i långt högre grad än som hittills varit känt. Med stor vrede har Sveriges allmänhet nödgat konstatera att stränderna utefter Sveriges kuster påverkats och nedsmutsats utav kriminella utsläpp av oljor från passerande tankfartyg som gjort tankrent. Den låga kvaliteten på bunkerolja som används, bland annat i färjetrafik, innebär stora utsläpp av svavelföreningar och andra miljöskadliga föreningar. Utsläpp från fartyg av spillvatten och toalettavatten innebär stora problem för hamnområden och kustfarleder.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen begär att regeringen i internationella sammanhang verkar för en skärpning av den internationella regelskrivningen för oljetransporterande sjöfart,
2. att riksdagen begär att regeringen snarast ser över reglerna för sjöfart i svenska kustfarvatten och hamnar.

Stockholm den 23 januari 1990

Nic Grönvall (m)